

Cinc pinzellades de la Diada

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 13 de setembre de 2021

Tan sols cinc pinzellades del que jo vaig veure a la manifestació de la Diada d'aquest dissabte.

1. Vaig anar a dos quarts de cinc a Pau Claris amb Provença. Esperava trobar-ho buit i quina va ser la meva sorpresa quan m'ho vaig trobar ple i encara anava baixant gent de més amunt. Ens vam trobar amb els del Vallès Oriental que era el lloc on ens corresponia esperar-nos. Quan la mani va engegar a les 17.14, amb la meva dona vam anar tirant avall obrint la cadira plegable quan la gentada s'aturava. Vam poder seguir durant cinc o sis illes de cases. Quan el cos no va poder més ens vam asseure definitivament a la cruïlla amb Aragó i allí ens vam estar asseguts una bona estona. Si allí estava ple i anaven lents, com devia estar de plaça Urquinaona en avall? Per a propis i estranys: un èxit inesperat, però encoratjador. Només hi faltaven els exiliats polítics, que encara n'hi ha, com hi ha milers de represaliats.

2. Tant se val el nombre de manifestants, érem molts, molts més del que ens havíem imaginat. Ara bé, la Sra. Colau cal que faci anar als seus guàrdies urbans a classes d'aritmètica i de comptar. 108.000? Quina presa de pèl! Bé, com sempre. Les imatges parlen per si soles.

3. Es parlava i es parla molt de falta d'unitat i, lamentablement és cert, però també ho és que aquestes desavinences entre els partits independentistes són d'estratègia però no de fons. Ahir es va demostrar, l'objectiu és comú: la INDEPENDÈNCIA. Que a Madrid en prenguin nota. A l'hora de la veritat tornarem a votar SÍ a la INDEPENDÈNCIA. Per aquest motiu no volen saber res d'allò tan democràtic, l'autodeterminació.

4. Com sempre, cap incident remarcable. Si voleu, allò que vam

veure per televisió, disturbis davant la «Jefatura de la Policia Nacional». Quan l'Estat i la seva policia ens hagin retornat aquell edifici de morbosos records de pallisses i tortures, llavors allí hi haurà pau i tranquil·litat.

5. Com que ens vam quedar asseguts fins que passés la cua de la manifestació, vam comprovar amb satisfacció com la bateria de cotxes escombria i homes i dones amb escombres i cabassos semblaven part de la *mani* perquè no tenien cap feina. Almenys al tros que nosaltres vam veure, no hi va quedar ni un paper. Els catalans ens vam manifestar amb patriotisme, pacíficament i amb civisme. Felicitem-nos!